

Report z cesty: Splinter Hill Bog (Alabama), 1. srpna 2010 (1. část)

Přispěvek páně Radek Kastner
[02.07.2010]
Aktualizováno [03.07.2010]

O: Och, to mluvte o Sarracenia leucophylla!

Polygala lutea

Při jízdě od Eglin Air Force Base a dorazili jsme na pozemek určený k parkování pro návštěvníky Splinter Hill Bog asi hodinu před západem slunce. Zatímco já předpokládal, že se zde sejdeme s našimi přáteli, bylo to zcela opaku a tichá místa. Naštěstí byl signál mobilního telefonu dostatečně silný na to, abychom s Beth, po pár vyzváněcích telefonátech, mohli zastavit u farmy, která slouží jako operační budova pro Splinter Hill Bog. Tam jsem se setkali s našimi přáteli Brianem Barnesem (International Carnivorous Plant Society, editel ochranných programů) a Keithem Tassinem (The Nature Conservancy; TNC).

Splinter Hill Bog je vlastněn TNC a obsahuje to, co je pravděpodobně nejvyšší koncentrací S. leucophylla na světě. Neuvěřitelně nádherná Splinter Hill Bog má poněkud nahořklou chuť. Zrcadlo totiž ohromně mnohá stvořená lokalit S.

leucophylla, které jí ¾ byly
zničeny.

The International Carnivorous Plant Society začalo partnerství s TNC (Alabama) pod mým vedením ochranných projektů v roce 2008. Od té doby, co Brian Barnes přeměnil tento post, podařilo se mu s programem udělat pravé základy. Bylo třeba cestovat po lokalitě s Brianem a Keithem Tassinem. Bože, děláte opravdu děležitou práci!

Jakmile jsme ten večer dorazili, a tak po nezbytném uvětně (a Bethině předem) šlo o první setkání, v jejichž okamžik jsme okamžitě usedli, abychom se nadělili velkými kusy masa, které by určitě byly dostatečné i pro Freda Flintstona. Život byl skvělý.

To však okamžitě vynahradilo to, že někde během cesty Bethině kam založila ochranný kryt na 50 mm makro olovo. Tato cesta si vybrala svou daň na našem vybavení - "přijeli jsme o..."

dvě krytky olova;

přídlovač rukavici;

Bethiny sluneční brýle na lokačské přepis;

a...Bethině svá drahá digitální fotoaparát, kdy ho vzala sebou do bahničky vody předu do jezírka, kde rostly řipalice!

Rostlina vaje, Polygala lutea, je rostlinou, kterou vždy rád vidím, protože její spatření vždy navozuje skvělé maso stravené na Jihovýchodě. Je to krásná jehla, která se na ní dáváte z větví - bláznců!

Draha bože!!

Mám jsem v omyslu, že zaspím, ale následujícího rána jsem byl vzbuzen mým fotoaparátem před rozbáskem. Proč? Zastával jsem domá, která byla umstán v matici mokad, vyplňnou masožravými rostlinami. A ráno bylo nádherné. Jak jsem řekl Keithovi, potěbovalo by to fotografa s velmi zvláštními schopnostmi, aby zde dokázal vyfotit nějaké sněmek! Naplnil jsem svou 2GB paměťovou kartu předem, která přeměňovala olova v jehlu.

Nebudu vás nutit prohlédnout si všechny sněmky, ale pokud chcete, zde jsou další fotografie z jiných ohlů.

Jinã; Ā•ã;st mokã™adu.

Blã-ã¾e kã rostlinãjm.

Proklatã; krã;sa!

Za pouã¾itã- makro objektivu 50 mm jsem poã™izoval jeden snã-mek nekoneã•nã½ch polã-ã;pirlic za druhã½m....

Znovuã€! a znovuã€! a znovuã€! a znovuã€!

Hovoã™ã-cã- lã;ky

Toto je pravdã›podobnã› mã; nejoblã-benã›jãã- fotografie ze Splinter Hill.

Pã;r osobnã-ch maliã•kostã-. Kdyã¾ jsme se sã Beth brali, naã; je svatebnã- barvy byly ã•ervenã; a bã-lã;, aby ladily s lã;ã•kami Sarracenia leucophylla. Na naã;ã- recepci byl stã™edobodem kaã¾dã©ho stolu velã½ kvã›tinã;ã• se Sarracenia leucophylla ã€“ se zasazenã½mi rostlinami, ã¾ã;dnã© uã™ezanã© lã;ã•ky.

Sarracenia leucophylla vytvã;ã™ã- bã›hem roku dva soubory lã;ã•ek. Podzimnã-lã;ã•ky majã- tendenci bã½t vã›tã;ã- a vã-ce okã;zalã©, takã¾e jsme se s Beth brali na podzim. Podivã-ni nebo co?

Tady je dalã- pohled sã vertikã;lnã- kompozicã-.

Orchididej!

Zatímco jsem s Brianem fotografoval, Beth pozorovala ptáky (obzvláště si uvažovala pohled na pájřáč - se pájř vrabcí Bachmanových - *Aimophila aestivalis*/strnádka borovicová, pozn. pářekl.) a Keith pobíhal kolem jako honicí pes. Našel pájř orchidej: *Pogonia ophioglossoides* a nějaký druh *Calopogon*, možná *C. tuberosa* nebo *C. pallida*.

Občas jsem se zmiňoval Keithovi, jak moc miluji *Cleistes*. Mám je opravdu rád, protože *Cleistes divaricata* byla první orchidej, kterou jsem na Jihovýchodě spatřil a to na měbec první cestě, kterou jsem vykonal nějaký mokřad před mnoha a mnoha lety.

BLAM, jakoby kouzlem, Keith ji během okamžiku pro mě vyčistil - roztomilou *Cleistes bifaria* hned vedle mne!

Tady je ve vertikální kompozici.

Další druhy!

Jak jsem se již zmínil, Splinter Hill zahrnuje na svém zemi mnoho stvůrek mokřadů a každá má svůj rozdílný charakter. Na tomto prázsku na boji kraluje zcela *Sarracenia psittacina*. Rostla zde obzvláště dobře díky nedávnému požáru, který zde dělal Keith.

Toto je způsobem dráby lokalit, která poměhají zajišťovat ICPS!

Brian přišel

Beth po dila tento Brian v snímek ve chvíli, kdy pořizoval nahrávku žirafic.

Brian zde dokumentuje zvláštnost "káence mezi *Sarracenia leucophylla* a *Sarracenia flava* var. *rugelii*. Dopusud, přestože prošel každá metr Splinter

Hill, Keith nikdy nespátá™il na tomto zemi- 3/4 dnou z variet *Sarracenia flava*!

Bláznivě! 1/2 by byla *Sarracenia flava* mástná vyhubena? Nebo Keith pouze něco pátéhládl? Nebo je zde populace rezervaci, ale zjirove v doletu nějak velmi svalnatě vely?

Frustrace, a prvotně dn-

Keith nás potom zavedl do oblasti, kde rostlo mnoho jedinců *Sarracenia alabamensiswherryi* subsp. (= *Sarracenia rubra* subsp. *wherryi*).

Tady jsou poněkud blázně.

Uvědomte si, že Bethin fotoaparát byl zničen 1/2, ale oba dva jsme fotografovali, protože jsme si pátáovali máj fotoaparát a státm dávat mánil mou a její paměťovou kartu. Naneštěstí hned poté, co jsem vyfotil tyto snímky, jsem zjistil, že nemohu najít mou 2GB paměťovou kartu...karta, kterou jsem celá ráno plnil snímky byla pryč.

Má...má karta byla pryč.

Prohledával jsem kapsy, dával jsem se po zemi, prohledával jsem kapsy Beth, dával jsem se pod jazyk, pátékontroloval jsem poslední tři másta, na kterých jsme byli.

Karta byla pryč a sá ně- vějichny má fotografie *Sarracenia leucophylla* a orchidejů- z dnešního rána.

Byl jsem, dalo by se stáci, poněkud vyveden 1/2 z máry. Má celodenně- námaha se tak smrškla pouze na pár snímků *S. psittacina* a *S. alabamensis* subsp. *wherryi*. Málokdy se dokážu rozálit, ale toto byla chvíle, kdy se tak stalo.

Pátéboval jsem chvíli ásasu o samotě. Naštěstí- má- společně- ci to pochopili a nechali mne samotného v mách boučkovách mráčch.

Startujeme od začátku

Jakmile jsem znovu zřáskal svou vyrovnanost, naskočili jsme do našich aut a zamáčkali jedinému mástnmu oběrstven- â€“ ká lahdkám v koutě mástnbenzinové stanice.

Objedávka sendviče byla zřbavná. Májm plochě pátzvuk stádozřpadu USA, áimrcnutě desátkou let stráveněch v Arizona a Kalifornii. Takěe jsem se bavil, když mi jihoalabamská žena, pámpřavujáč- mou náhradně- stravu, áekla, áe mi bylo děky vřáznému pázvuku áipatně rozumět.

Zpět v domě, jakmile jsem zkonsumoval svůj sendvič, dva litry vody a pár piv, se mi vrátil má cit pro realitu. Takěe jsem ztratil své ranně- sně- mky â€“ no a co? Napřinoval jsem si jednoduě jejich znovupátzeně- na parně veer. A teě, sá páichězějáč- mi odpoledně- mi mraky nad mou hlavou, bylo má poslěně- jasně â€“ mohl bych obnovit všechny své sně- mky tvrdou pracě- během velkého odpoledně- ho horka. Ano, smrdě! bych jako prase, ale nebylo zde nic, co by zastavilo mou zarputilost v zřskěně- toho, co jsem ztratil.

Takěe jsem to uěnil. Vě všechny sně- mky, které jsem vřim zde ukěžal, byly ve skutečnosti pótmě- zeny odpoledně, během magickěch okaměk, kdy slunce obklopoval lem mrakě.

Zaál jsem přěci sně- mkem Drosera tracyi. Je to neskuteěně- těěce fotografovatelně- rostlina, děky nutnosti nalězt tu pravou hloubku ostěeně- sně- mku. Zcela jasně jsem u tohoto sně- mku neuspě! â€“ v zřběru je pá- liě; rozsěhlě pozadě-.

No době... aspoň něco ká pápracovně- pámi má dalě- cestě na Jihověchod.

Portrět Iěky

Bylo to na póětku sezěny, takěe pókozeně- zpě- sobujáč- má- ry rodu Exyra teprve zaě- nalo. Ale jak jsem pámpřa tuto fotografii, vřimnul jsem si náě- eho jiněho, co bylo viditelně celě den, ale ěemu jsem nevěnoval dostateěnou pozornost.

Podávejte se na velkém, otáčeném dřevě v lávkách.

Copak tohle způsobuje? Papír produkují vosy? Viděl jsem takové vosy v S. Jonesii, jak jsem informoval o své expedici v roce 2007. Byl to stejný problém?

Zároveň jsem do nitra takto poškozených lávek, neviděl jsem žádné larvy. Ani jsem nebyl schopen uvést to do souladu s přítomností nebo absencí larev Exyra nebo jimi způsobeným poškozením.

Poté jsem nemám uspokojivou odpověď.

Reportáž z cesty: Splinter Hill Bog (Alabama), časné léto 2010 (2. část)

Page citations: personal observations.

Revised: June 2010

©Barry Rice, 2005

T: Radek Kastner